

Domáca rodinná pobožnosť

4. pôstna nedeľa, CZ ECAV Badín

(vedie ju a text číta ... otec, mama, dieťa, starí rodičia...)

V mene Boha Otca Syna i Ducha Svätého. Amen.

Žijeme zvláštne časy. Sú to dni, ktoré mnohých desia, dezorientujú a vyvolávajú pocity, aké väčšina ľudí tejto generácie ešte nezažila. Čo s tým, čo nás čaká? Aká je naša budúcnosť? Je nejaké východisko? Ak by sme prepadli zúfalstvu, bolo by to veľmi zlé. Nie, nedá sa to, podobne ako mnoho iných vecí na svete, vysvetliť a povedať, deje sa to preto, lebo... všetko je oveľa zložitejšie. Ale, dôverujeme Bohu a Jeho láske k nám. Dôverujeme, že sme Jeho, živí či mŕtvi, že On je Ten, kto dal svojho Syna, aby sme mali život naveky. O tom je naša prítomnosť i naša budúcnosť...

Prečítajme si spolu slová Žalmu 105: „*Dakujte Hospodinovi, vzývajte Jeho meno! Hlásajte Jeho skutky medzi národmi! ² Spievajte a hrajte Mu! Rozprávajte o všetkých Jeho divných skutkoch! ³ Chváľte sa Jeho svätým menom! Nech sa raduje srdce tých, čo Hospodina hľadajú! ⁴ Dopytujte sa na Hospodina a na Jeho silu, hľadajte ustavične Jeho tvár! ⁵ Spomínajte na Jeho divné skutky, ktoré robil, na znamenie a súdy Jeho úst, ⁶ vy, potomstvo Abraháma, Jeho sluhu, synovia Jákobovi, Jeho vyvolení! ⁷ On, Hospodin, je náš Boh, po celej zemi Jeho súdy. ⁸ Na svoju zmluvu večne pamätá, slovo, čo vydal pre tisíc rodov príkazom;“ Amen.*

Zaspievajme si pieseň z Ev. spevníka č. 474, verše 1-2

Pomodlime sa!

Drahý Bože, skloň sa k nám! Skloň sa k tým, ktorí to najviac potrebujú, aj v týchto dňoch...tým, ktorí sú v núdzi života, v mnohej ťažkej práci, v nebezpečenstve, v ohrození...tým, ktorí si zúfajú.

Daj svoje požehnanie tým, ktorí majú veľkú zodpovednosť.

Zmiluj sa nad nami, ktorí sme tiež v rôznych pocitoch, daj nám silu i múdrosť, riešiť veci bežného života zodpovedne.

Potešuj nás, v duchovných témach, dávaj silu i Ducha, kňazom, ktorí zabezpečujú svoje stádo Tvojim slovom v rámci daných možností.

Stoj pri deťoch, rodičoch, celých rodinách, aby aj oni žili v poznávaní darov, ktoré sú len od Teba.

Daj nám svätiť tento čas pôstu ako čas milosti.

Odpusť nám naše previnenia a v Kristovi potvrd' znovu v našich srdciach svoju lásku, moc kríža a otvor nám mysle pre život a nádej...Amen.

Čítajme si z Božieho slova z Evanjelia podľa Jána 6. kapitoly, verše 26 až 36:

„Ježiš im povedal: Veru, veru, hovorím vám: Nehľadáte ma preto, že ste videli znamenia, ale že ste jedli z chlebov a nasýtili ste sa. ²⁷ Usilujte sa nie o pominuteľný pokrm, ale o pokrm, ktorý bude pre večný život, ktorý vám Syn človeka dá; lebo ten potvrdil Boh Otec. ²⁸ Povedali Mu teda: Čo robíš, aby sme konali skutky Božie? ²⁹ Ježiš im odpovedal: Skutkom Božím je veriť v Toho, ktorého On poslal. ³⁰ Povedali Mu: Aké znamenie ukážeš, aby sme videli a verili Ti? Čo Ty robíš? ³¹ Naši otcovia jedli mannu na púšti, ako je napísané: Chlieb z neba dal im jesť.

³² Ježiš im povedal: Veru, veru, hovorím vám: Nie Mojžiš dal vám chlieb z neba, ale môj Otec dáva vám pravý chlieb z neba; ³³ lebo to je chlieb Boží, ktorý zostupuje z neba a dáva svetu život. ³⁴ Povedali Mu na to: Pane, dávaj nám vždy tento chlieb. ³⁵ Riekol im Ježiš: Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačniť, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť. ³⁶ Ale povedal som vám: Aj ste ma videli, a neveríte.“

Slovo nášho Boha zostáva naveky. Amen.

Zaspievajme si pieseň z Ev. spevníka č. 108.

Kázeň

Milosť vám a pokoj, od Boha nášho Otca a od Pána a Spasiteľa Ježiša Krista!

Prečítajme si slovo Písma z knihy proroka Izaiáša 49,16:

„Ajhľa, do dlaní som si ťa vyryl...“.

Milé sestry a bratia!

Na začiatok – pozrite sa na svoje ruky, na svoje dlane. Čo na nich vidíte? Iné sú ruky detí, mladých, iné sú ruky, vás starších. Vidno na nich stopy veku i prác.

Ruky všetkých ľudí však majú niečo spoločné. Bez ohľadu na vek alebo na to, čo kto robí a ako žije! Pozrite sa lepšie a uvidíte. Čiary, cestičky, väčšie, menšie, posplietané.

Sú ľudia, ktorí hovoria, že v tých cestičkách je niečo napísané, osud. Nuž, toto nazývame okultizmus a to ako kresťania nesmieme riešiť. Boh zakazuje veštenie. Okrem toho, nám tie cestičky v dlaniach povedia oveľa viac iným spôsobom, cez iný pohľad, povedia nám dôležitejšie veci.

V knihe proroka Izaiáša čítame slová na povzbudenie Božieho ľudu: „Ajhľa, do dlaní som si ťa vyryl...“. Takto hovorí Boh ľudu a jednotlivcom v ňom a teda ... i nám. Jedinečné, mocné slovo, ktoré sa nás dotýka, úplne priamo a konkrétne cez takú časť nášho tela, ktorá je takým Božím darom, že si to ani nevieme vždy uvedomiť, len ak premýšľame nad tým, čo naše ruky robia, čo vedia, na čo slúžia, ako vyzerajú. Tie ruky, ktoré si teraz musíme poriadne dezinfikovať.

1. „Do dlaní som si ťa vyryl“ - hovorí Boh skrze proroka Izaiáša a my si uvedomujeme prvý dôležitý zmysel obsahu týchto slov. Tie vyryté cestičky v rukách sú našou súčasťou, našej ruky, ale i nášho života. Sú tam, nedajú sa odstrániť, nedajú sa zmeniť, presunúť ako výhybka, nedajú sa prehodiť, vymizikovať, zamaľovať. Nič z toho. Tie cesty sú vyryté v našej ruke.

A Boh hovorí, že my sme vyrytí v jeho ruke, ako tie cestičky. Sme súčasťou Jeho dlaní, Jeho rúk. Sme tak súčasťou Jeho diela, Jeho milosti. Sme vyrytí v Jeho dlaniach a to je tak silná a dôležitá zvesť, na ktorú prosím nezabudnime. My sme vlastne súčasťou Božej existencie. Sme Jeho, natrvalo! Nič na tom nezmení! Rozumiete?

*Myslime na to i dnes, že ako súčasť Božej dlane, vyrytí v nej sme pod Jeho ochranou, sme súčasťou toho, keď sa Božia dlaň potí prácou s týmto svetom a ľuďmi, - keď riečkami tečú Božie slzy nad ľudstvom. Sme tam. My, vyrytí do Božej dlane sme Jeho, Jeho dielo. Boh, tak stvoril ruku, aby nám raz povedal, cez proroka – **Ty si v mojej dlani a budeš tam, vždy!***

Čiže ten prvý pohľad na cestičky na dlani nás učí ako patríme Bohu, ako tie čiary na ruke, ako si nás Boh vyryl do svojej dlane a sme s Ním nemenne jedinečne spojení. Nezabúdajme, ani v týchto čudných časoch! Sme v Božej dlani, v Jeho ochrane, starostlivosti, istote.

- 2. Druhá dôležitá pravda, ktorú si musíme povedať, o tej Božej dlani, do ktorej sme vyrytí ... že je to tá, ktorá bola prepichnutá, prebodnutá klincami, zatečená krvou. Kristove dlane na kríži. Dlane Božie, dlane ľudské. Pozeráme sa na svoju dlaň a myslíme na to, že niekto mohol také nádherné dielo zničiť, zlomiť, roztrhať, prepichnúť, zašpiniť. Tá naša cesta, vyrytá v Božej dlani, zatiekla krvou Pána Ježiša. Také zvláštne. Lebo to spolu súvisí, náš život v Bohu a Kristova krv na kríži.*

Stáva sa nám, že sa poraníme, porežeme a vtedy sa na rukách objaví krv. Je to nepríjemné, Pán Boh chráň. Lekári, ktorí v tejto dobe nesú ťažké bremeno starostlivosti o nás a naše zdravie, majú často krvavé ruky, aby zachránili život.

Až vtedy, keď si spomenieme na Kristov kríž, na Jeho utrpenie, môže si každý celkom ináč uvedomiť, čo to znamená, byť vyrytí do Božej dlane, akým spôsobom sme boli vyrytí. Čo sa stalo a čo Kristus, Boží Syn pretrpel, aby sa nám hriешným ľuďom odhalila Božia láska tak, ako by sme ju ináč vnímať nevedeli. Nie nevedeli, preto Božia dlaň, do ktorej sme vyrytí, v láske bola prebodnutá, zatečená krvou. Takto si uvedomíme náš hriech a Božiu lásku. Vyrytí v Božej dlani, obmytí krvou Pána. Zachránení pre večnosť, ako to Boh od počiatku chcel!

Bratia a sestry, pozrite sa na svoje ruky. Je tam toho zapísané veľa. Možno i z toho, čo ste prežili. Ale hlavne je tam pripomienka, že nás Boh stvoril, dal nám túto cestu životom, sme s Ním spojení nezničiteľným putom, ako sú vyryté čiary v dlani, On si nás vyryl. Vedie, chráni, stará sa o nás.

Ale nado všetko, aj naša dlaň nám môže pripomenúť dlaň, ruku Kristovu, Božiu, ktorá bola prebodnutá, prebolená, zakrvavená pre náš hriech, pre to, že sme ako ľudia nie vždy ochotní myslieť a žiť s tým a pre Toho, komu ozaj patríme.

Som Božie stvorenie, som v Jeho dlani, som Ním zachránený! Verím tomu! Hovorí o tom, aj naša dlaň! Nič, viac a nič menej! Boh Vás žehnaj. Amen.

Premýšľajme nad slovami biblického zamyslenia a v osobnom tichu sa modlime k Pánovi.

Po tomto modlitebnom tichu sa na záver tak pomodlime, ako nás to naučil náš Pán:

„Otčenáš...“

Na záver našej domácej pobožnosti prijmime požehnanie cez slová zo 4. knihy Mojžišovej, 6. kapitoly, ktoré poznáme ako Áronovské požehnanie.

Nech ťa požehná Hospodin a nech ťa ochraňuje!

Nech rozjasní Hospodin svoju tvár nad tebou a nech ti je milostivý!

Nech obráti Hospodin svoju tvár k tebe a nech ti udelí pokoj! Amen.

Na záver možno zaspievať pieseň z ES č. 405.

Pripravil: Roman Dovala, zb. farár CZ ECAV Badín